

JUTRO

Neodvisen političen dnevnik.

: Posamezne številke po 4 vinarje. :
 „JUTRO“ izhaja vsak dan — tudi ob
 nedeljah in praznikih — ob 1/96. uri zjutraj,
 a ob ponedeljkih ob 9. uri zjutraj. —
 Naročnina znaša: v Ljubljani v uprav-
 ništvu mesečno K 1.—, z dostavljanjem
 na dom K 1.20; s pošto celoletno K 18.—,
 polletno K 9.—, četrletno K 4.50, mesečno
 K 1.50. Za inozemstvo celoletno K 28.—.

: Posamezne številke po 4 vinarje. :
 Uredništvo in upravnništvo je v Miklošičevi
 ulici št. 8. Dopisi se pošiljajo uredništvu,
 naročnina pa upravnistvu. Nefrankirana
 pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne
 vračajo. Za oglase se plača po dolo-
 čenem ceniku. Lastnik in glavni urednik
 Milan Plut. Odgovorni urednik Franjo Pirč.
 : Tiska Učiteljska tiskarna v Ljubljani. :

Kaj je naša revščina?

Revščina in uboštvo slovenskega na-
 roda je postala fraza, brez katere naši javni
 in zasebni hinavci ne morejo živeti. V res-
 nici pa je ta fraza prav tako neumna in
 zlagana, kakor ves ostali evanجيل, s ka-
 terim vodi prgišče kulturnih in političnih
 hajdukov vse mase našega ljudstva za nos.
 Ako premislimo, da imamo Slovenci med
 vsemi evropskimi narodi eno najugodnejših
 območij, da nam leži pred očmi
 slovenski Trst kot eno najskromnejših
 ciljev naše gospodarske ekspanzije, in da
 je vsa ostala Slovenija po vseh svojih po-
 kraljinah bogato izkoristljiva, predvsem pa,
 da razpolaga slovenski človek sam po sebi
 z redkimi sposobnostmi, ki mu zagotavljajo
 uspeh, kjerkoli jih zastavi — pa če potem
 še govorimo o svojem uboštvu, pač nikakor
 ne ocenjujemo naroda, nego tiste falote, ki
 bi morali voditi narodovo bogatstvo do
 sijajnih bilanc, pa delajo z njimi konkurze.

Umno gospodarstvo z narodovimi
 močmi je jamstvo vsega prospeha. In le to
 je naša napaka, da je Slovenec v malem
 sicer izvrsten gospodar, v velikem pa ne-
 spreten, ker mu primanjkuje zgodovinskih
 tradicij; dobro ve upravljati majhno po-
 dročje, nad velikim pa izgublja pregled.
 Zato pa še nikakor ne podcenjujemo vrlih
 težej, ki jih beleži naš gospodarski razvoj
 v zadnjih desetletjih, če pravimo, da jim
 nedostaja velike poteze in njih voditeljem
 bistrega pogleda v bodočnost, tja, kjer se
 združujejo vse ceste našega dela v eno.
 Slabo je gospodarstvo z gmotno močjo
 slovenskega naroda, če leži po naših de-
 narnih zavodih ogromen kapital, ki bi moral
 biti naložen v industrijskih podjetjih. Naše
 dežele so pripravne za vsakovrstno indu-
 strijo; omenimo izmed vseh le železno. Ker
 pa mi ne ustvarjamo industrije, jo ustvarja
 tujec; naseljuje se med nami in kot go-
 spodar raznorojuje slovenskega delavca in
 malomeščana, ter bogati med nami, namesto
 da bi bogatel domačin in dajal kruha do-
 mačinu. Tako si sami jemljemo tisto blago-
 stanje, ki je vsem narodom predpogoj
 gmotne in duševne kulture. Naš podjetnik
 ima premalo poguma za velik riziko; ta pa
 je vselej tovariš velikega dobička. Ni dvoma,
 da bi pridobil delavni in podjetni Slovenec
 več samozvesti, če pri nas ne bi prvačil
 samo študirani parvenu, doktor in pop,
 temveč tisti deli naroda, ki tvore njegov
 gospodarski organizem. Dokler imamo Slo-
 venci svoje današnje razmere med tako-
 zvano višjo inteligenco, bo za naš napredek
 pravtako impotentna, kakor je poljska šlah-
 ta za napredek Poljakov. Skrajna demokrati-
 zacija vseh težej na vse strani nam je za-
 torej vitalni pogoj; vse pravice gredo ti-
 stemu, ki dela, nobena ne gre tistemu, ki
 samo jé!

Gospodarimo pa tudi na znotraj, sami
 v sebi! Nehajmo se karakterizirati s tistim
 neslano pretiranim patriotizmom, ki se mu
 smeje že vsak vladni policaj. Od srca lahko

privoščimo Avstriji toliko, kolikor privošči
 ona nam; saj nas je Krist učil dajati državi
 le tisto, kar je njenega, ne pa po vrhu še
 tega, kar je naše. Po tem načelu imamo
 vendar nenavadno jasn račun. In če se
 držimo v tem pogledu modre ekonomije,
 dokler nam Avstrija ne privošči ničesar, ter
 posnemamo Boga, ki je sam sebi prvemu
 brado ustvaril, bomo gospodarsko dosegli
 toliko, da ostane vsem političnim tlačiteljem
 edina predprava, da nas pišejo tja. Borbe
 narodov se dandanašnji ne odloču-
 jejo več pogostoma na bojiščih s puško v
 roki — dasi je tudi to včasih potrebno! —
 in še manj v gobeždanju vodeničnih parla-
 mentov, katerih pomen je vsaj pri nas še
 znatno iluzornejši od izgubljenega devištva.
 V dobi železnic in elektrike odločuje tekmo
 narodov kakor za druge tako tudi za nas
 Slovence podjetna pamet, delo in kapital.

Ceterum Autem.

Iz slovenskih krajev.

Moste.

Kaj je z našo šolo? To bi zlasti
 starši zelo radi vedeli. Koliko časa je že
 tega, odkar je bila cela stvar za zgradbo
 osemrazredne šole v Mostah, kakor
 pravimo, „gotova stvar“. To prepotrebno
 šolo naj bi zgradila občina s pomočjo raz-
 nih podpor. Svojo podporo so obljubili:
 družba sv. Cirila in Metoda, ki ima mnogo
 interesa na tej zgradbi. Kakor znano, je
 namreč nemški „Schulverein“ že zdavno na-
 meraval tu postaviti svojo šolo. Ta namera
 je tem nevarnejša za našo slovensko občino,
 ker jo podpira tudi lastnik kemične tovarne,
 znani zagriznjec Giullini. Kaka nevarnost
 preti naši slovenski deci, če bi se ta nemška
 namera uresničila, to lahko vsak sam pre-
 sodi. Zato se nam nekam čudno zdi, da se
 družba sv. Cirila in Metoda tako malo
 briga kaj je z že započeto akcijo zgradbe
 te šole.

Kot velikodušnega podpornika se je
 slavilo tudi g. Ilija Predovič. Pisalo
 se je, da g. Predovič prepusti svet za
 stavbo šole brezplačno, zraven tega
 pa še daruje 3000 K podpore. Kot na-
 daljni podporniki so se po nekem listu
 še slavili gg.: Debeljak s 500 K, Podobnik
 s 100 K, Šular s 50 K in več drugih.

Od tistega časa, ko se je cela ta ak-
 cija porodila in se je o nji semtertja mnogo
 „kadilo“, je poteklo že mnogo Ljubljance
 mimo Most, potreba po taki šoli se kaže
 dan za dnem večja, pa kakor je že navada
 pri nas Slovincih: veliko ognja, ki pa ka-
 kor slama hitro zgore. Danes se noben vrag
 ne zmeni nič za to, da bi se stavba pričela,
 ali da bi bilo o tej stvari sploh kaj goto-
 vega določenega. Prizadete kroge vprašamo
 z vso resnostjo ter odločnostjo:

Kaj je z našo šolo?

Kaj je z našimi občinskimi
 volitvami? Koncem junija p. l. so se pri

nas vršile občinske volitve. S pomočjo so-
 cijalnih demokratov je zmagala napredna
 stranka. Proti tej volitvi so pa klerikalci
 vložili ugovor. Že kmalu bo leto tega, a še
 danes ne vemo kaj je z vspehom tega
 ugovora. Zdaj ne vemo pri čemu da smo,
 ne vemo, ali imamo občinski odbor, ali ga
 nimamo. Take reči se gode v deželi Kranjski
 v 2000. letju po Kristovem rojstvu.

Zagorje ob Savi.

Kako so „rdečkarji“ praznovali
 1. maj? Tukaj so bile razobešene socijalno-
 demokratične zastave. Te zastave pa so
 steklarje in brusarje tako zbudile v oči, da
 so začeli drug drugemu trgati zastave. Go-
 vori se, da so najprvo steklarji iztrgali bru-
 sarjem njihovo zastavo dol in jo potem
 raztrgali na drobne kosce. Nasprotno pa so
 brusarji strgali steklarjem njihovo zastavo;
 zadovoljili pa so se, da so jo spravili dol,
 a raztrgali je niso. Vse te „složne rdeče
 brate“ pa so bodle v oči tudi slovenske
 trobojnice. Ko je šel sprevod, je je več od
 njih, ko so zagledali slovensko trobojnico,
 visečo raz neko hišo na Toplici, zavpilo:
 „Pfui! Pfui! Niederreisen die
 Schweinerei!“ Brez komentiranja, pri-
 pomnimo le, da se je kaj takega prvič sli-
 šalo v slovenskem Zagorju.

Novo mesto.

Novi „Lurd“. Za prvi majnik bla-
 goslovil je šmihelski župnik Peterlin v
 Kandiji Appetov „novi Lurd“, katerega je
 baje pustil sezidati, da ozdravi, ker je bolan
 — a ne mislite na umu.

G. župnik je v kratkem govoru raz-
 ložil, da je ta kraj, — kakor Kandija —
 prav podoben istemu v Lurdu, kjer se je
 pokazala podoba matere božje pobožni
 Barbki, da priporoča naj molijo vsaki dan
 rožni venec, da bi se tudi v tem novem
 kandidanskem Lurdu pokazala, — no saj
 Appetovi soprog, čeravno hinavsko pobož-
 nemu Appetu ne.

Hudomušni ljudje uganili so, da ta novi
 „Lurd“ je le privleček kmetskega prebi-
 valstva za v par korakov od kapelice od-
 daljeno Appetovo prodajalnico. — Kajti, ker
 je že vse poskusil v napredek iste — tudi
 že pri posojilnici, katere predsednik je za-
 grizeni klerikalec Appe. — V Kandiji hišni
 posestnik je posil posojila, a ker ni za-
 hajal — k njemu v prodajalno, — odbila
 se mu je prošnja, na predlog njega ni mo-
 tiviralo, da dajejo posojila samo kmetom.
 — Toraj kdor hoče v klerikalni posojilnici
 v Kandiji posojila, mora 1. k predsednika
 Appeta soprog ali v prodajalno — ali
 njene milosti prositi, 2. novi Lurd obisko-
 vati, poljubljati in milodarov dajati in 3.
 poslopja pri Appetu kot zastopniku „Vza-
 jemne zavarovalnice“ zavarovati.

Rihemberg.

Požar. V nedeljo ob pol 8. je iz ne-
 znanih vzrokov pričelo goreti v naši občini,
 vas Vidmaršče št. 1 in sicer hlev, senik in
 stanovanje, lastnina Ivana Bandel. Živina je

bila pravočasno rešena ali gospodar je pri
 reševanju moral skočiti iz senika in si pri
 tem zvinil nogo ter se tudi na roki opekel.
 Skode je okoli 3000 K, ki je pokrita z za-
 varovalnino. Značilno je, da je pred deve-
 timi leti na istem mestu pogorel hlev kjer
 je v ognju poginilo 9 glav govedi.

Trst.

O izletu, ki ga priredi ljub-
 ljanska N. D. O. dne 8. maja k nam v
 Trst, se tu vse pogovarja. Dasiravno smo
 imeli že več izletov iz Ljubljane, vendar
 delavcev nobeden dosedanjih ni take za-
 nimal kot ta, ker je to res I. delavski izlet.
 Pričakujemo pa, da ne pridejo samo de-
 lavci, saj vemo, da je vse polno drugih, ki
 jih Trst zanima. Tudi ljubljanska inteligenca
 se lahko pridruži k temu sicer delavskemu,
 a vendar splošno narodnemu izletu. Največ
 se pa tukajšnje delavstvo zanima za ljub-
 ljansko vajensko skupino N. D. O.

Upamo, ne samo upamo, vemo prav
 dobro, da bodo ti naši bodoči boritelji od-
 nesli od nas najlepše spomine, saj jim bomo
 na licu mesta pokazali kakšno težko na-
 rodno delovanje jih čaka, ako se bodo kdaj
 tu ob sinji Adriji nastanili. Nam pa bodo
 olajšali breme, saj ko jih bomo videli, ko
 jim izpovemo svoje boli in svoje radosti, se
 razbremenimo.

Kdor se še ni odločil, da pojde kam
 drugam isto nedeljo, naj pride k nam tr-
 žaškim Slovincem, mi smo z naše strani
 poskrbeli, dasiravno smo skromni in ubožni,
 da vam, dragi bratje, ne bo žal.

Spored je zabaven in poučen. Trst je
 velik, krasen in tudi slovenski, izlet je zelo
 cenen, zato naj se nihče ne obotavlja, vsak
 naj pohiti k nam doli ob Adrijo.

Izleta se udeleži tudi več društev z
 zastavami!

Na svidenje.

Narodni delavec.

Slovanski Jug.

Volilna reforma na Hrvaškem. Ban
 Tomašić je bil na Dunaju, kjer ga je cesar
 sprejel v adjidnciji in dal pri tej priliki
 predsankcijo njegovemu načrtu volilne re-
 forme za hrvaški sabor. Ta volilna reforma
 nikakor ni ono, kar hrvaški in srbski de-
 mokratski elementi želijo, ker volilna pra-
 vica niti sedaj ne bo splošna in enaka.
 To se pa niti doseči ne more, dokler
 se ne vpelje splošna in enaka volilna
 pravica na Ogrskem, ker je vladar svoje-
 časno postavil junktim med splošno in
 enako volilno pravico na Ogrskem in
 Hrvaškem a „careva se ne poriče“, pravi
 srbski pogovor.

Storjen je pa vendar velik korak na-
 prej, ker se število volilcev — in to je na
 Hrvaškem celo važno — zelo povečuje: od
 približno 45.000 na približno 400.000, s čer-
 mur je zlomljena absolutna moč uradništva,
 ki je popolnoma odvisno od vlade in ni
 nikdar moglo voliti po svojem prepričanju

LISTEK.

VLADIMIR LEVSTIK:

Moderna pravljica.

(Konec.)

Gospa se je prebudila v beli postelji,
 ko je sijalo pozno jutro skozi zavese; stara
 hišina, ki je skrbela ob njeni postelji, je
 povedala, da so jo nezvestno našli na te-
 rasi. O skrivnostnem gostu ni bilo sluha
 ne duha, in vrhu vsega se je izkazalo, da
 so bila grajska vrata tisti čas zaprta; kakor-
 koli je preiščala lepa vdova, ni si mogla
 razložiti poti, ki ga je privedla k nji. Izginil
 je, le v toplih nočeh se je vračal, v mlač-
 nem snu, in je prinašal takšne strašne, bogo-
 kletne radosti, da je živela le še tem sanjam
 in je pozabila nebo in zemljo, vse božji in
 človeški svet in vse njegove zakone.

Ko je veter v jeseni odtrgal prvi ze-
 leni list, se je prikazal kozel zadnjikrat, v
 noči s strašno nevihto; in ko je čez me-
 sece ledu prvi plaz zagrmel z gora o novi
 vesni, je samotarka povila krasnega dečka,
 ne da bi ga bila spočela v naročju moža.
 Le to je bilo čudno na otroku, da sta mu
 rastla na čelu dva drobna, topa rožička in

da so bila bedra pokrita z židanim črnim
 puhom; pa tudi noge so bile bolj kozje
 nego človeške. Ali, mlada mati se ni pre-
 strašila, videča, da je rodila favna za sinu;
 imela ga je še raje in se mu je posvetila
 z nepopisno nego in ljubeznijo. Nihče ga
 ni videl razen nje in stare hišine; vse drugo
 služinčad je odpustila z bogatimi plačili.
 Tako je živel z njo, živ spomin o tisti
 grešni, čudosladiki skrivnosti; s temnim
 grškim vinom ga je v imenu lepote, lju-
 bezni in hrepenenja krstila za Kalista.

Rastel je naglo, zmerom večji je bil
 in zmerom lepši, in kakor čez noč se je
 izpremenil v dorastlo bitje s tujim, vzne-
 mirajočim smehom na obrazu. Mati ga je
 hotela učiti; brala mu je najlepše povesti
 in največkollepnejše pesmi vseh časov in
 narodov sveta, toda Kalistu ni prijala člo-
 veška modrost, in bivanje med zidanimi
 stenami gradu ga je davilo kakor breme.
 Zaman je prosil mater, naj ga pusti samega
 ali naj ga povede ven med gozde in trav-
 nike, kjer snuje priroda svoje večne bajke
 o krasoti; materi, dobro vedoč, da bi ga vi-
 dela tisti dan poslednjikrat, ni dalo srce,
 in zato je tešila njegove prošnje s poljubi,
 ki mu ni bilo do njih.

Kalist je sklenil zbežati. Prišlo je jutro,
 ko je morala hišina po nakupovanju z vo-

zičkom in košarami v vas. Kalist se je skril
 med pletenimi koši, in ko je zagledal skozi
 špranjo, da skače voziček mimo smreko-
 vega gozda, se je spustil na trato, ne da
 bi ga starka opazila, in zbežal visoko v
 hrib.

Kako krasno je bilo tod! Krepke vo-
 njave so se razsipale z vej, solnce je pro-
 diralo z neokušeno močjo in gorkoto, veter
 je poljubljaj obraz, prsi in gole boke s kre-
 pilno, pijano hudomušnostjo. Izmed skal so
 poganjale zelene trave in cvetlice v naj-
 različnejših barvah, ki jih Kalist nikdar ni
 gledal na grajski gredi. Najbolj pa mu je
 ugajalo tu, v svobodi, da ne vidi človeških
 hiš in domovanj, niti človeškega lica, niti
 sledov človeškega dela. Tako je dospel
 blizo do vrha grebena, ki je ločil to stran
 od globoke soteske, po kateri je vodila
 cesarska cesta v daljne strani. Nobenega
 drevesa ni bilo več, samo še redka trava
 in gorske cvetlice; in ker se je Kalistu
 zazelelo sence, je krenil v skalno špranjo,
 ki jo je mahoma zagledal pred seboj.

V njegovo presenečenje se je špranja
 razširila v prostorno votlino, podobno skalni
 dvorani s širokimi oboki in visokimi ste-
 nami. Mrak se je grmadil v črnih kepah
 in le ozek pas luči je igral iz zunanjega
 sveta po mrzlem studenčku, ki si je kdo-

veodkod iz globine iskal poti na dan. Kalist
 se je sklonil, nasrebal se studenčnice in si
 utešil žejo. Nato, ko je dvignil glavo,
 je silno zastrmel: tam ob strani je ležalo
 na vzvišenem prostoru nekaj belega in
 zagonetnega, in je zapeljivo mamil oči.
 Priskočil je bliže in videl skozi polmrak,
 da je prekrasna deklica, odeta z volčjim
 kožuhom; toda ko se je dotaknil njenih
 prsi, so bile hladne, in ko jo je prijel za
 roko, ni odprla oči, nego je ležala kakor
 mrtva.

Čudna tesnoba, sladka in bridka ob-
 enem, je prešinila Kalistovo srce; previdno
 je vzel deklico v naročje ter jo odnesel na
 prosto, da bi jo nemara solnčni žarki obu-
 dili k novemu življenju. Šele zunaj je videl
 njeno krasoto: lice je bilo milo in gladko,
 lepše od lica Kalistove matere, na ustnicah
 je spal božanstven smehljaj, in dolgi zlati
 lasje so razsipali po bisernih udih. Kalist
 jo je klical, a ni se oglasila, ni se vzdra-
 mila iz sna; takrat ga je obšla misel, da
 bi legel k nji ter jo ogrel z gorkoto last-
 nega telesa in ji vdahnil dih s poljubi
 svojih ust.

In res; jedva so se ustnice dotaknile
 tistnic, že je mahoma izginil mrak iz pre-
 lepih prsi, roke so se zganile in se kakor
 v polspanju oklenile Kalistovega vratu;

Tomašičeva volilna reforma je toraj pri vseh svojih pomanjkljivostih velika pridobitev za Hrvatsko in ravno za to se pripravljajo Frankovci za borbo proti nji. Radi tega je tudi pričakovati ostre parlamentarne borbe, ker storijo Frankovci vse, da bi sprejetje volilne reforme onemogočili. Drugo vprašanje je, seveda, bodo li oni v tem uspeli. Upajmo, da ne bodo.

Katoliški fanatizem v Bosni. Avstro-Ogrska bi rada dala bosansko-hercegovskim polkom zastave. To je stvar za katero naj se navdušujejo malobrojni avstrijski patrioti in mi se v to vprašanje gotovo ne bi vtikali, ko se tudi tukaj ne bi pokazal katoliški fanatizem v popolni svoji nagoti. Vojne zastave v naši slavni dvojni monarhiji imajo navadno na eni strani dvoglavega orla, a na drugi strani sliko kakega svetnika. Ker pa v Bosni in Hercegovini ogromna večina prebivalstva ni katoliška, nego pravoslavna in muslimanska, se je nameravalo na drugo stran zastav bosanskih polkov mesto slik katoliških svetnikov bosanski grb. To pa ni bilo prav znanemu katoliškemu fanatiku nadškofu Štadlerju, ki je kategorično zahteval, da mora biti na drugi strani zastav slika — Srca Jezusovega in je motiviral to svojo zahtevo s tem, da je v Avstro-Ogrski katoliška vera — državna vera. Merodajni faktorji. so naravno, kapitalirali in — bosanski polki ne dobijo zastav. In tako je rešena čast katolicizma, slavne Avstrije i. t. d. Bosanski vojaki pa radi tega ne bodo plakali, ker imajo dovolj povoda plakati radi drugih reči.

Splošni pregled.

Izključnost nemškega razpravnega jezika v avstrijskem drž. zboru.

Avstrijski Nemci bi hoteli na vsak način uveljaviti nemščino kot izključni uradni jezik v državi. Za začetek bi hoteli uveljaviti to izključnost v državnem zboru, kjer jih nemški govori silno razburja. Dosegli pa svojega cilja vendar ne bodo, ker ne dobijo za svoj predlog večine.

Turška vlada in Mladoturki.

Teh dni se je govorilo o predstojeci demisiji turške vlade, radi stališča Mladoturkov napram plačam sultanovim daljšim sorodnikom. Sedaj se javlja, da so Mladoturki odnehali in da privolijo v to, da dobivajo sultanovi sorodniki plače iz državnih blagaj. S tem so postali glasovi o vladini demisiji brezpredmetni.

Vohunstva osumljen višji železniški uradnik. — Po nedolžnem zaprt.

Iz Kamnika nam poročajo!

Nameravana železniška zveza Polzela-Motnik — torej zveza Štajerske s Kranjsko ima v zgodovini svojega zasnutka zaznamovati znamenit dogodek, ki bo gotovo gosposdo na višjih mestih trajno spominjal, kako se maščuje neznanje našega jezika pri izvrševanju uradnih poslov v naših slovenskih krajih.

So gotovi oziri, ki nam zabranjujejo, se spuščati v podrobnosti, a kar lahko brez ozirov storimo, bi bilo sledeče:

Kakor znano, so za zgoraj omenjeno zvezo projektirani dve progi. Eno na Kamnik, druga pa v Domžle. V svrhu proučitve o legi in razmerah ene kot druge proge, se je od merodajnega mesta poslalo nekega višjega uradnika. Informiral se je najprvo na raznih mestih v Ljubljani, potem pa odšel na pot proti Tuhinju. Došel v Tuhinj,

dvignile so se teške, dolge trepalnice, in dvojne bajnih oči se je ozrlo v Kalista, kakor da bi govorile:

„Prespale smo tisoč let!“

„Kdo si, prekrasna?“ je vprašal Kalist z glasom, drhtečim od vroče strasti in hrepenenja.

„Poslednja vila sem; ljudje so pričeli častiti dolgočasne bogove, in zvonjenje njihovih zvonov in vreščanje njihovih svečnikov nas je pregnalo in razgnalo na vse strani. Nekateri so vzeli dobri, stari bogovi v svoje gradove, jaz pa sem ostala tu in spala v skalni votlini kdovekoliko vekov, ker se nisem mogla ločiti od krasne zemlje. Čakala sem, da pride bitje, meni enako, ter me odreši in obudi k novemu življenju...“

„Ali hočeš biti moja družica, poslednja vila?“ je vzkliknil Kalist. „Tu gori ni ljudi, tu je svoboda; v brezkončici sreči bova živela, kakor oblaki na nebu, kakor orli med oblaki!“

Vila se ga je oklenila in se mu izročila z nebeskim poljubom. In tako se jima je odprlo novo življenje; lovila sta se po skalah in tratah kakor dvojce razposajenih otrok, čas jima je potekal med glasnim smehom in med nemimi objemi. Tretji dan pa sta jima skalila rajsko srečo človeški mož in človeška ženska, obadva z naočniki in daljnogledi, oblečena v zeleno raševino

je cel dan stikal in iskal, kje bi dobil kakega človeka, ki bi znal nemško in bi bil sposoben-ga spremljati na njegovi poti.

Njegov trud je bil zastoj. Pač pa je imelo njegovo iskanje drug zanj osodepolni uspeh. Ker je namreč poleg tega iskanja vršil tudi raziskavanje v svoji tehniški stroki, pri čemer je seveda rabil svoje karte itd. so si vrli Tuhinjski mislili: to le mora biti gotovo kak vohun.

So tako mislili in so tako tudi storili. Prijeli so „nevarnega“ vohuna, ga menili nič tebi nič utaknili v občinski zapor, kjer so ga pustili celih 24 ur — kakor se čuje — pri strogem postu, ali po domače rečeno — 24 ur mu niso dali nič jesti.

Dogodek se je seveda hitro razširil po celi tuhinjski dolini. Naposled se je le vendar nekdo našel, ki je razumel toliko nemški, da je konstatiral identiteto „državi in Tuhinju nevarnega vohuna“.

„Vohuna so torej izpustili, kako so se potem pobotali med seboj, o tem naj zgodovina molči. Ali zadene Tuhinjske kaka krivda? Ne, nikakor ne! Nasprotno: prav so imeli — iz svojega stališča seveda. Kolikor je prizadeji sam kriv, je to krivdo tudi sam dovolj poplačal. Kriva pa je tista gosposda na višjem merodajnem mestu, ki pošilja v naše slovenske kraje take svoje odposlanke, ki ne razumejo našega jezika!“

Dnevne vesti.

Iz „črne knjige“ naših narodnjakov.

Ker vidimo, da so vsi naši prijateljski opomini brezuspešni, smo se odločili, da odpremo, črno knjigo, v katero sam peklenšček vpišuje grehe naših narodnjakov. Smo pa še usmijeni in še vedno upamo, da se grešniki spokore in poboljšajo, zato vzamemo za danes le list napisan z malimi grehi naših narodnjakov.

Tako in te le grešnike je paklenšček napisal:

Tvrška Perdan, glavna založnica vžigalci družbe sv. Cirila in Metoda prodaja če potreba tudi — ne padite na glavo — „Südmärkine“ vžigalice. (Ce bo peklenšček to neverjetno vest moral popraviti — to sam bogve). Ista slovenska tvrška Perdan pusti sedaj popravljati svojo hišo. Delo je izročil nemškemu podjetju Tönnies. Imel pa je slabo vest, zato tako dolgo ni bilo razobešene table z naslovom podjetnika, dokler ga je mestni stražnik opozoril, da mora vsak podjetnik pri svojih delih imeti razobešeno tudi svojo tvrško.

Našega Bleiweisa potomci so gotovo Slovenci. Kaj bi rekli ranjki predniki, če bi videli, da njihovi potomci puste v hiši nasproti Šentklovža kopalno napravo izdelati pri tvrški Khorn, o kateri se ne more trditi, da je strogo slovenska. Neki tej tvrški blizo stoječi Stadler — pristen German, sin nekdanje slovenske matere, se sedaj javno hvali, češ, poglejte, mi smo „nemčurji“, pa kako imenitno nas imenitni Slovenci podpirajo. (Tu je peklenšček djel v rubriko opomba, tale dostavek: „Kakor vse kaže, mož ne laže“).

Tvrška Fr. Souvan nekeje blizo Ključavničarske ulice, je oddala razna dela podjetju „Krajinische Baugesellschaft“.

Tvrška Kollman je malo bolj previdna. Vilo je pustila zgraditi pri podjetju Supančič, ki z apnom nemške tvrške zida in beli slovenske hiše po Ljubljani. A druga poslopja pa je oddala laško-nemški tvrški Fateschini & Schupler.

„Marijanišče“, katerega si laste slovenski klerikalci kot svojo domeno, je oddalo svojo novo zgradbo že imenovani

in z dolgimi palicami v rokah, ki sta v svojih težkih čevljih prikrevala na skale in tako neumno zijala naokoli, da je namah postalo dolgčas na planini.

Kalist in vila sta se skrila za rob, in ko sta bila človeka že daleč, sta v velikem strahu bežala na vrh grebena, odondot pa niže proti cesarski cesti. Vila je dejala:

„Glej, dragi, tam nasproti se dviguje gora, pač trikrat višja od najine. Vem in spominjam se izza davnih dni, da so tam široke trate med nedostopnimi stenami, kamor ne pride človeška noga in ne priglada človeško oko. Tja se napotiva, tam se naseliva: tam naju čaka blaženo življenje kakor pred veki in tisočletji!“

Napotila sta se; Kalist jo je nosil na čilih rokah, da si ne bi ranila nog po kamenju. Ko pa sta v večernem mraku stopala po soteski preko cesarske ceste, je mahoma prigmela smradljiva pošast in zdvijala preko njune ljubezni. Bil je avtomobil, ki je vozil s četrto hitrostjo, in v njem so sedeli: Žid bankir, državni pravnik, policijski nadzornik, profesor grške arheologije in star general z veliko zlato kolajno, s protinom in s hemoroidi.

Zemlji sta se zasmilila, ko je videla, da je šlo toliko zla preko njiju; odprla se je ter ju pokopala v svojih globinah.

tvrdki Tönnies, ostala dela pa duurajskim tvrdkam. Za to zgradbo je deželni zbor dovolil 50.000 kron, torej denar iz deželne blagajne.

To so nekateri le manjši grehi naših narodnjakov na račun in škodo naših Slovenskih obrtnikov.

O razmerah trgovskih uslužbencev v Ljubljani smo sprejeli več dopisov, katere uporabimo od slučaja do slučaja. Značilno pri več teh dopisih je, da se je začelo občinstvo samo zanimati za trgovske uslužbence. Tako nam neka dama piše: Nekateri tvrčke neusmiljeno izkoriščajo svoje uslužbence. Hlapcem se veliko boljje godi, kot trgovskim sotrudnikom. Pri tvrčki Leskovic & Meden na Jurčičevem trgu na pr. so pomočniki zaposleni od pol 7. zj. do 9. zveč s komaj polurnim presledkom opoldne. In pri kakšni plači! Če se ne motim ima najstarejši, mnogo let službujoč pomočnik 50 kron na mesec, seveda ima tudi hrano in stanovanje v hiši. Znani so mi slučaji, da imajo po drugih trgovinah hlapci po 40 K mesečno. Treba bo, da se trgovski sotrudniki bolj organizirajo. — Tudi mi smo tega mnenja.

Zagoneten slučaj! Prejeli smo in priobčujemo: Pri gostilničarju Pokorn na sv. Petra cesti stanuje v pritličju g. Vincenc Sušin, poslovodja „Mlekarske zveze“. V nedeljo okrog 1. ure po noči začuti omenjeni, da nekdo s silo pritiska na njegova vrata. G. Sušin je že spal, in oni vzunaj je moral res s silo pritiskati na vrata, kajti dogodek pred njegovimi vrati ga je zbudil iz spanja. G. Sušin skoči iz postelje ter zakliče: Kdo je? Oni zunaj ni dal nobenega odgovora, pač pa je odskočil ter se skril. Po naključju pa je prišel še v trenutku, ko je oni pritiskal na vrata tja v bližino nek pekovski pomočnik, lastnice hiše ozir. hotela. Ta je onega, v loma sumljivega prijel in ga držal. G. Sušin, ki tega prizora seveda ni videl, je iz svoje sobe še enkrat zavpil, da naj se oni oglasi, kdo da je, drugače bo streljal. To je seveda rabil le kot nekako strašilo. Oni zunaj pa je nato odgovoril: „Le streljaj!“ G. Sušin se je za silo opravi, odprl, ter pred seboj zagledal neznanega človeka. Zahteval je od njega ime, toda oni se temu pozivu ni odzval. Med tem, ko ga je pekovski pomočnik še dalje držal, je skočil g. Sušin po stražnika. Ker pa bližnjega stražnika na frančiškanskem trgu ni bilo, je skočil po sosedno stražo pred kavarno Avstrijo. Ta je res takoj šel z njim, neznanca vklenil ter odvedel na stražnico. Še pred odhodom pa je g. Sušin stražnika prosil, naj mu konstatira, koliko je ura. Stražnik pogleda na uro, bilo je četrta na 2. — Umevno je, da je g. Sušin pričakoval, kaj bodo listi o tem slučaju poročali. Ker pa o dogodku ni bilo ne duha ne sluha, se mu je čudno zdelo, kako da je mestna policija ravno ta dogodek zamolčala, med tem ko je znano, da pride vsak berač, če se ga v mestu aretirava, v ta ali oni list, se je šel včeraj osebno informirati na policijo. Nadstražnik je bil sicer jako vljuden proti njemu, a je dejal, da je bil dotičnik — pijan. Govorilo se je tudi nekaj o 3. uri, dočim je, kakor zgoraj rečeno, službujoči stražnik sam na lici mesta konstatiral, da je bilo četrta na 2. Ko je g. Sušin hotel izvedeti za ime dotičnega „pijanega“, ga je nek policijski uradnik osorno zavrnil: „Vam to nič mar ne gre, stvar je že rešena“. Da pa stvar še ne bo rešena, zato se ta dogodek naslovlja na c. kr. drž. pravdnistvo. Dotičnik je bil srednje starosti, s plavkastimi brkami, pokrit z zelenim klobukom, oblečen v havelok. Dostavi se še, da je bilo g. Sušinu že ukradena ura; tatvino je javil policiji, toda tudi to brezuspešno. — Res zagoneten slučaj in radovedni smo, kako se bo rešil.

Vojaštvo ljubljanske garnizije. Da si sme vojak marsikaj dovoliti, česar si kdo drugi ne sme, je že dolgo znano; da bi pa ravno v vsakem oziru imeli svoje neomejene pravice pa ne sme in tudi ne bode držalo. Posestniki golovškega okoliša, ki so se komaj znebili vsled javnih pritožb onih vojaških oddelkov, kateri so s strojnimi puškami streljali v neposredni bližini njihovih hiš, so zopetno primorani zgrazati se nad postopanjem vojaštva 27. pešpolka. Vojaška oblast prosimo, odnosno odločno od nje zahtevamo, naj ukrene, da imajo vojaški oddelki (Signalschüler) svoje vaje tam, kjer ne kvarijo trave in ne dražijo psov, ki služijo posestnikom v varstvo ne pa vojakom v zabavo. Naravnost predrzno pa postopajo ti vojaški 27. pešpolka, kajti če jih človek upravičeno posvari, naj ne kvarijo trave, se mu prično rogati, ter peti nemške pesmi. Tega pač slovenski posestniki ne bodo trpeli. Apelujemo na to, da bo vojaška oblast potrebno ukrenila, da bode nam mogoče vsaj na lastnem posestvu biti gospodarjem ter da se nam ne bode treba več pritoževati radi nedostatkov ter samovoljnega postopanja vojaštva.

Več posestnikov. Nemec obsodil Nemce. Ko je gosp. Štaut šel sinoči okoli 9. ure po čevljarskem mostu, so nekateri nemški burši izzivaje njegov sokolski znak hripavo vpili: „Wir müssen noch heute drei windische Hunde in den Laibachfluß schmeissen“. G. Štaut je malo bolj čvrsto stopil, nemški junaki so jo pa odkurili. Neki dragonec, videč ta prizor, je vzkliknil: Ich schäme mich, daß ich ein Deutscher geboren bin. — Huda obsodba!

Dvokrat je doživel prihod Halleyevega kometa g. c. kr. svetnik Dralka v Ljubljani. To je gotovo redke doživljaj.

Kaj je z ekspresno tožbo? Prejeli smo: Pred kakimi 14 dnevi je „Jutro“ priobčilo vest, da je žid Götzl prodajalec storjene obleke na Starem trgu in na Mestnem trgu Slovence žalil z „Windisches Gesindel“. Ko je to prišlo na dan, je Götzl zagrozil nekemu gospodu, katerega sumi, da je vpošiljatelj dotične notice, da ga bo kar ekspresno tožil. Ta ekspres pa mora biti jako počasen, ker še do danes ni ne „ekspresa“ ne tožbe. Radi bi vedeli, kdaj pride eno ali drugo na vrsto.

Kje ste naročili venec? Pekovska zadruga v Ljubljani nam stori precejšno uslugo, ako nam pojasni, kje je zadruga kupila vence za te dni v Šiški umrlega tovariša. Ne bomo prav nič hudi, če nam kar odkrito pove.

Ogenj v realki. Včeraj pop. je začelo v neki kleti ljubljanske realke goreti. Ogenj so zapazili dijaki, ki so takoj obvestili profesorja, in ko jim je dal ključ, so šli pa sami in ogenj pogasili.

Umrli: Včeraj dopoldne Marija Jarc, hišna posestnica v Rožni ulici 11. — Včeraj jutraj Mihael Valentincič, član prostovoljnega gasilnega društva in hišni posestnik na Karolinski zemlji 16.

Ribniški fantje so se pri letošnjem naboru postavili. Izmed 20 nabora obveznih jih je bilo potrjenih 16 in med temi je bilo 11 Sokolov. Tudi to je redke slučaj, za Ribniškega Sokola pa zraven še časten.

Na stara leta. Včeraj dopoldne je bil mesarju g. Karlu Černetu iz mesarske stojnice v Šolskem drevoredu v gnučji ukraden kos slanine (svežega špeha) v vrednosti 2 kroni. Tržni policiji se je posrečilo tatavo izslediti v osebi 70 let stare dninarice vdove F. Majdičeve iz Podgorice, okraj Ljubljana. Zagovarjala se bo pri sodišču.

Tatvina. V noči od 1. na 2. maja je nek neznanec ubil šipo pri trafiki v Koldvorski ulici št. 18 ter vzel tam stoječ nabiralnik „Družbe sv. Cirila in Metoda“. Koliko je bilo v nabiralniku se natančno ne ve.

Izgubljeno in najdeno. Vajenec Fran Binder je izgubil denarnico z vsebino 353 kron. Trgovka g. Štefanija Drolava je izgubila zlat uhan. — Šolski učenec Teodor Slanovec je izgubil srebrno uro. — Posestnikova žena Neža Sernelova je izgubila 50 kron v bankovcih. — G. Marta Frölichova je izgubila dva zlata obeska.

Konj se je splašil. Posestniku Martinu Burja iz Kočevskega okraja je danes opoldne na konjskem sejmišču ušel konj ter dirjal po Poljanski, Domobranski, Gruberjevi in Dolenjski cesti, kjer so ga pri neki gostilni prijeli. Nesreča se ni nobena pripetila.

Vreme. Znaki včeraj dop.: Veliki viharji in elementarni izbruhi kje med jugo-in severo zapadom. Znaki zvečer: Še vedno viharji, bližajoč se našim krajim. Sicer: Nestanovitno vetrovno vreme, ponekod nov sneg in podzemeljsko nemirje.

Društvene vesti.

Sokola I. delni izlet se vrši prihodnjo nedeljo 8. t. m. na Vače. Namen izleta, katerega se udeležijo tudi Sokol Litija-Šmartno in Zagorje, je dati tamošnjemu v težki borbi se nahajajočemu sokolskemu odseku moralne opore z večjo javno telovadbo. Zbirališče je južni kolodvor, odhod z opoldanskim brzovlakom.

Ljubljansko prostovoljno gasilno in reševalno društvo bo prisostvovalo dne, 8. maja jutraj ob polu 8. uri v cerkvi sv. Florjana sv. maši povodom praznika svojega patrona. Povabljenih je več gasilnih društev iz okolice. Po maši obhod skozi mesto. Svirala bo „Slovenska Filharmonija“. Po obhodu sestanek v restavraciji pri „Novem svetu“.

Združeni čevljarji v Ljubljani se jutri presele s svojo prodajalno usnja iz Sv. Petra nasipa v Wolfve ulice v hišo gosp. dr. Oražna, kjer se nahaja tudi delavnica lastnih izdelkov.

„Jugoslovanski krematorij“, društvo za vpepeljevanje mrtvih. Na lanskem shodu „Svobodne Misli“ se je osnoval pripravljalni odbor za jugoslovanski krematorij, ki je dosedaj končal s pripravami v toliko, da se v par dneh uložila pravila pri notranjem ministrtvu v odobrenje. Ker je pa Avstrija in Turčija edina, kjer je fakultativno vpepeljevanje mrtvih prepovedano, bo društvo „Jugosl. krematorij“ do tedaj, dokler tudi v Avstriji ne dosežemo pravice vpepeljevanja mrtvih brezplačno oskrbelo vpepelitev svojim članom v krematorijih v Draždanah, Lipskem ali Chemnitzu. — Pripravljalni odbor bo skušal enako, kakor „Krematorium“, spolek po spalovanju mrtvih v Praze“ doseči, da se dobi zavaro-

valnica, ki bo proti malim vplačilom za-
varovala za brezplačno vpepeljenje. — Več
glede vpepeljevanja glej v lanski „Svo-
bodni Misli“.

Trije dvoboji v enem dnevu.

Poroča se nam:

V Ljubljani službuje že nekaj časa g.
A. R., mlad državni uradnik, ki živi pri
vseh naših „matadorjih“ krivično in neza-
slišano protekcijo. Ta mladič se je zadnji
čas vrgel z vso silo na dvoboje in čudo —
pristojne in njemu predpostavljene oblasti
ne ganejo niti mazinca, da bi ga odvrnili
od teh „vitezkih“ razvad. Ima že kar tako
navado, da pri vsaki priložnosti izziva dvo-
boje.

Pretečeno nedeljo jih je imel
kar dva, oziroma tri.

Je izboren strelec in še boljši sab-
ljač, naši „špisarij“ mu ne pridejo do ži-
vega. Ta zavest je „viteza“ še bolj oju-
čila, spravi se je nad častnike.

Posebno oni od 27. pešpolka so mu
„ljubi gostji“. V nedeljo jutraj n. pr. je
imel z nekim nadporočnikom tega
polka, ob polu 7. uri zjutraj dvo-
boj v Mestnem logu. Udarila sta se z
navadnimi samokresi. Imel je zopet srečo.
Nadporočnik je bil zadet, težko obstreljen
in le razdalji 50 korakov se ima zahvaliti,
če je sploh ostal pri življenju.

Se tisto popoldne pa se je zopet spri-
jel z nekim tukajšnjim bančnim uradnikom.
Tega je s sabljo tako tebešnil po čez, da
ga je takoj podrl na tla. Ranjenca, ki bo
za celo svoje življenje obdržal svoj „šmir“,
so odpeljali na njegov dom, seveda pod
najstrožjim „inkognito“. Tisto dopoldne ob-
streljenega nadporočnika pa so uro pozneje
odpeljali baje v garnizijsko bolnico.

Pa s tem še ni bil konec njegove vi-
teške slave. Še isti večer bi moral imeti z
nekim buršem svoj „rekontre na pištole“.
Toda burš je še ob pravem času izvedel,
da sta njegova prednika slabo naletela, pa
je za to še ob pravem času pobral šila in
kopita.

Govori se, da ta junaški gospod R
navadno le zato išče takih pikantnih in za-
nimivih scen, ker bi se na ta način rad re-
šil svojega življenja. Baje se je skušal že
meseca septembra ustreliti, a ker mu je bilo
to še ob pravem času zabranjeno, se je vsa
zadeva potlačila. Dati pa je moral častno
besedo, da se ne poskusi nikdar več usmr-
titi. Zato pa sedaj po Ljubljani išče na tak
način konec svojemu življenju.

Spominjač se drugih dvobojev in
njih posledic, se nam nehotе vsiljuje vtisk,
da je protekcija pri nas že tako daleč zašla,
da se v takih slučajih le nekatere „manj
vredne“ prime, drugi pa, kakor ta slučaj
kaže, kar nemoteno uganjajo take nevarne
burke.

Smo pač v Avstriji!

* * *

P. S. Ob zaključku tega poročila smo
še izvedeli, da je obstreljeni nadporočnik
smrtno nevarno zadet.

Najnovejša telefonska in brzjavna poročila.

Razdor med Jugoslovani. (?)

Dunaj, 4. maja. Vaš korespondent je
pooblaščen, da vam sporoča, da so vesti o
razdoru med Jugoslovani, češ, da je prišlo
med Slovenci in Hrvati ter drugimi zastop-
niki Jugoslovanih do konflikta, popolnoma
izmišljene. Res je sicer, da je v zadnjem
času prišlo med zastopniki Hrvatov in Slo-
vanskega kluba do malenkostnih nesporu-
zumljenj, toda vsa ta nesporazumljenja so
že vsa odstranjena, ker se zastopniki Jugo-
slovanih predobro zavedajo, da je ravno
sedaj najpotrebnejše, da Jugoslovani nasto-
pajo solidarno in sporazumno proti vladi.

Bienert se pogaja.

Dunaj, 4. maja. Ministrski predsed-
nik baron Bienert je porabil sedanjí poli-
tični odmor v to, da bi pripravil ugodna
tla za pogajanja med Čehi in Nemci. Baje
se smemo nadejati, da bodo ta pogajanja
dosegla zaželeni uspeh, ker so se za to
ške. Znano je namreč, da se je v ta namen
vršilo koncem aprila na Dunaju pri knezu
Fürstenbergu posvetovanje. — Kakor je po-
izvedel vaš poročevalec pri odločitvah če-
ških krogih, Čehi ne bodo sprejeli tozadev-
nega Bienertovega predloga, ker so mne-
nja, da bi nameravana vpeljava takomeno-
vanih narodnih okrajev Čehom ničesar ne
koristila. Po tem predlogu bi bili namreč
Čehi v onih okrajih, kjer tvorijo manjšino,
izročeni popolnoma na milost in nemilost
Nemcem. Sploh Čehi ne bodo nikdar do-
volili, da bi se jih delilo v posamezne na-
rodne okraje. Tudi so obljubili Čehom Po-
ljaki, da jih glede te točke podpirajo. V
parlamentu se bo sprožilo vsled tega vpra-
šanja, da glede narodnih vprašanj
nima odločevati državni zbor, mar-
več, da so za to kompetentni edino
le deželni zbori. (Op. uredništva:

Za Čeha bi bila to morda pač pridobitev,
toda kaj pa potem Slovenci v obmejnih
deželah?)

Češke akcije.

Praga, 4. maja. Češki narodni svet
je izdelal svoje resolucije in jih odposlal
klubu čeških državnih poslancev, da jih
čim prej uresniči.

Dunaj, 4. maja. Češki poslanci so
sklenili, da skličejo na skupno posvetovanje
vse češke državne in deželne poslance.

Volitve na Ogrskem.

Budimpešta, 4. maja. Ministrski
predsednik Khuen Hedervary je imel govor,
v katerem je povdarjal, da nova vladna
stranka ne pomenja nikakega pretujenja,
temveč le ojačanje pripadnikov iz l. 1867.
Omenjal in izjavil je, da se mora smatrati
program resnim in da gre za resnično vo-
lilno reformo. Priznavati se mora pravica
vsem narodom na Ogrskem, vendar se mora
varovati čast madjarjev. Kar se tiče gospo-
darskih zvez z Avstrijo, se mora stremeti
za tem, da se ohrani, zlasti pa glede ca-
rine in skupne državne blagajne. Ako bi
Avstrija ne zadostila določbam iz leta 1867.,
bodo te določbe še odločnejše stopile v
ospredje.

Manevri avstrijske mornarice.

Kotor, 4. maja. Danes so se pričeli
manevri avstrijske mornarice in sicer tako-
zvane avstrijske eskadre. Manevrov se ude-
leži tudi poveljnik naše mornarice admiral
grof Montecucoli. Glavne vaje se vrše v
okolici otoka Visa. Proponiran je napad so-
vražnega brodovja na dalmatinsko otočje
in obal in poletna eskadra ima nalogo, ta
napad onemogočiti.

Tovarna v Zagrebu pogorela.

Zagreb, 4. maja. Sinoči je pogorela
tu na lici tovarna Schwarz, ker se je raz-
počil v tovarni kotel. Cela tovarna je vpe-
peljena, lastnik tovarne je zadobil pri po-
žaru težke telesne poškodbe.

Arnautski upor.

London, 4. maja. Kakor se poroča,
uspehi turške armade niso tako sijajni, ka-
kor se je spočetka domnevalo. Uporniki so
se sicer res umaknili iz Kačanika, toda v
najbližjem okolišu trajajo v pogorju boji še
vedno naprej. Tudi so se uporniki povsod
dobro organizirali in v polnem redu umi-
kali. Pri Džakoviciu je še vedno zbranih okoli
8000 Arnautov.

Skoplje, 4. maja. Glavni del Al-
bancev se je umaknil dobro urejen proti
Moravi. Vsled tega se je nadejati še na-
daljnih bojev. Najboljši dokaz zato, da
turški uspehi nad Arnauti niso tako sijajni,
kakor se je prvotno domnevalo je to, da
se Šefket-paša še vedno pogaja z uporniki.

Požar v Meseni.

Mesina, 4. maja. V tukajšnjem skla-
dišču lesa je izbruhnil ogenj, ki ga je pa
na lice mesta došla požarna bramba hitro
omejila in zadušila. Pri gašenju so se ne-
kateri gosilci nevarno poškodovali.

Tifus v vojašnici.

Osijek, 4. aprila. Pri 28. ogrskem
pešpolku je v zadnjem času obolelo na ti-
fusu nad 30 vojakov. Tozadevna preisko-
valna komisija je dognala, da so vodnjaki
v obeh vojašnicah izvor bolezni, h katerim
se pridružijo še stranišča kot ognjišče in
kal bolezni.

Nevhte in hudourje.

Pariz, 4. maja. Iz Marsaile se poroča,
da je danes divjal v okolici strašen vihar,
ki je uničil vse nasade in pridelke. Z vi-
harjem je bila namreč združena velikanska
nevihta s točo in drugimi elementarnimi
nezgodami.

Pariz, 4. aprila. Iz otokov Korsika,
Sardinija in Sicilija so došle semkaj brzo-
javne vesti, da divja na imenovanih otokih
strahovito hudourje, ki je uničilo vse kul-
ture. V Palermi je baje ljudstvo radi tega
zelo razburjeno, dočim prihajajo iz drugih
prizadetih krajev vesti o splošni pobitosti.
(Naš vremenski poročevalec je torej s
svojo včerajšnjo prognozo le predobro
zadel. Kakor zopet danes zatrjuje, so morali
biti in so še tudi drugje večji elementarni
igredi. Op. uredn.)

Mali oglasi.

Elegantna mesečna soba s popolnoma sepa-
riranim uhodom, se išče za takoj. Ponudbe na ured-
ništvo „Jutra“ pod šifro Z. D.

Išče se obokan prostor v pritličju, dobro
zračen, svetel; pod njim pa ne sme biti kleti ali
drugih prostorov. Ponudbe na upravo „Jutra“ pod
„Obokan prostor“.

Prilisti panama slamniki za gospode od 6 K
naprej. Največja izbira v slamnikih za gospode, dečke
in otroke od 60 vin. naprej. — O. Bernatovič.

Letovišče v Šoštanju na Spod. Štajerskem
je najlepše in najcenejše! Prospekte pošilja brezplačno:
Olepevalno društvo Šoštanj.

Elegantna soba z verando v vili pod Rož-
nikom se odda. Vpraša se Knaflava ulica šte. 5.
pritličje levo.

Gostilniška oprava je naprodaj v Spod. Šiški,
Vodnikova cesta št. 88.

Stanovanje s 3 sobami kuhinjo in pritliklami
se odda, Poljanska cesta št. 17. nasproti gimnazije.
Prednost imajo stranke brez otrok.

Oni gospod, ki je prinesel v torek mali oglaš,
pa zna 3 jezike in išče službe, naj se oglasi v petek
pri upravi „Jutra“.

Rodbina Kavčič naznanja v svojem in v
imenu svojih sorodnikov prežalostno vest, da
je njen nepozabljeni, iskrenoljubljeni soprog,
oziroma oče, gospod

Ivan Kavčič

(po domače pri Svedraču)

posestnik, gostilničar in kovaški mojster

danes ob 6. uri popoldne, v 57. letu svoje
starosti, po dolgi, mučni bolezni, previden s
svetimi zakramenti, mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb se vrši v četrtek dne 5. t. m. ob
4. uri popoldne, iz hiše žalosti v Kosezah na
pokopališče k sv. Roku v Dravljah.

Sv. maše zadušnice se bodo darovale v
Kosezah, Dravljah in na Rožniku.

Blagi ranjki se priporoča v pobožno mo-
litev in blag spomin.

Koseze, dne 3. maja 1910.

Urula Kavčič, soproga. — Ivan, Franc,
Mihael, Anton, Vinko, sinovi.

Motorno kolo na prodaj.

3 1/2 HP. Dunajska cesta šte. 52, II. nad.

Stanovanje

s 3 sobami in pritliklami v I. nadstropju
se odda za

avgust-termin.

Vrhovčeva ulica št. 14.

Malo stanovanje

za avgust se odda v

Salendrovi ulici št. 6.

Poizve se tam v III. nadstropju.

Nova enonadstropna hiša (vila)

v prijaznem predmestju v Ljubljani, s prosto,
solnčno lego ter lepim vrtom se pod jako
ugodnimi pogoji

proda.

Takoj treba plačati samo 7000 kron.

Ponudbe pismeno na upravništvo
„Jutra“.

Jakopič & Justin

Ljubljana, Bohoričeva ul. 11.

Udmat, zraven mestne ubožnice.

Stavbeno in umetno
ključavničarstvo.

Se priporoča slavnemu občinstvu za
izdelovanje vse v to stroko spadajoča
dela kakor: zično omrežje, ograje
na pokopališču, žel. svetilke, bal-
kone, verande, držala za firme,
štedilnike itd. itd.

Načrti in proračuni so na zahtevo na
razpolago.

Dvoje stanovanj

vsako s 3 sobami, veliko kuhinjo, sobo za
služkinjo, kopalnico, balkon in drugimi
pritliklami, eno v visokem parterju, drugo
v III. nadstropju, se odda s 1. avgustom.
Stanovanji sta na solnčni strani in imata
električno razsvetljavo.

Vpraša se na Elizabetni cesti št. 7./I.

V novi hiši
v Gradišču šte. 15
se odda

za avgust-termin več različnih

stanovanj.

Pojasnila daje stavbeni polir na
licu mesta.

Vsak dan svež

sladoled

v kavarni, slaščičarni in pekarni

J. Zalaznik

Stari trg šte. 21. 40-2

Najcenejša

birmanska darila

kakor: zlate in srebrne ure, verižice,
obeski, prstani, uhani, zapestnice itd.
Kupuje se staro zlato, srebro in juveli
ali jemlje v zameno.

Lastna delavnica

za popravila in nova dela.

LUDOVIK ČERNE

juvelir, trgovec z urami in zaprisežen sod. cenilec
Wolfova ulica 3.

Ivan Soklič

v Ljubljani

Pod Trančo šte. 2

priporoča cenj. občinstvu svojo veliko
in bogato zalogo 12-5

klobukov, slamnikov,
čepic, peres itd.

vse po najnižjih cenah.

Birmancem, botrom in botricam

priporoča

obleke po vsaki ceni

A. Lukič

Ljubljana, Pred škofijo št. 19

Vedno najnovejša
konfekcija za
dame in deklice.

Cementne cevi
v dveh dimenzijah,
barvaste plošče
i. t. d.

Kranjska betonska tvornica Tribuč & Komp.
v Ljubljani

Stopnice, balkone,
spomeniki,
stavbeni okraski
i. t. d.

**Velikansko izber
pomladnih in letnih oblačil**

priporočaja tvrdka

A. KUNC, Ljubljana

Dvorni trg šte. 3.

Najnižje stalne cene.

Združeni čevljarji v Ljubljani

Wolfova ulica 14

priporočajo za pomladansko in poletno sezono svojo

bogato zalogo obuval

vseh vrst moških, ženskih in otroških, domačega in tujega izdelka. — Gumi za
pete, vrvice, zaponke, čistila itd. vedno v največji izbi.

Špecialisti za nepremočljive lovske in turistijske čevlje.
Izdeluje se tudi po meri v lastni delavnici, ter se sprejemajo tudi popravila.

Postrežba točna, cene solidne.

Zunanja naročila proti povzetju. — Zahtevajte cenovnike.

**Slovenci! Spominjajte se prekoristne
družbe sv. Cirila in Metoda!**

Najprimernejša
birmanska darila
za dečke in deklice.

Največja izbera. Znano nizke cene.

Angleško skladišče oblek

O. Bernatović

v Ljubljani, na Mestnem trgu št. 5

35-9
**Kamnoseški izdelki iz marmorja za
cerkvene in pohištvene oprave spo-
minki iz marmorja, granita ali sije-
nita, apno živo in ugašeno se dobi pri**

ALOJZIJU VODNIKU

= Ljubljana =
Kolodvorska

===== kamenarskem mojstru =====

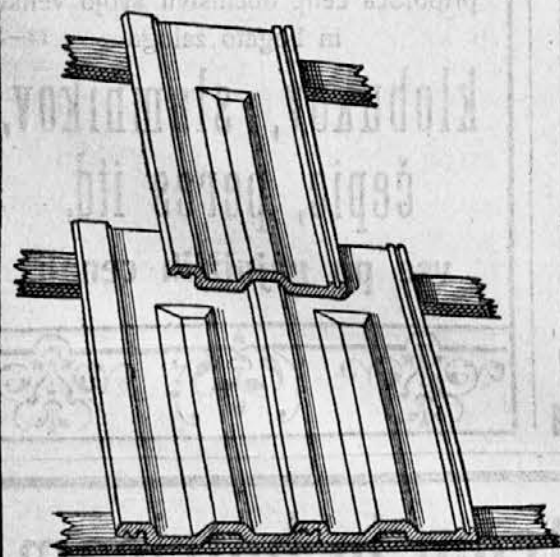
===== ulica =====

Delniška družba
združenih pivovaren Žalec in Laški trg

v Ljubljani,

priporočaja svoja svetla in črna piva.

Ravnateljstvo v Laškem trgu.

F. P. Vidic & Komp., Ljubljana

tovarna zarezanih strešnikov

ponudi vsako poljubno množico

52-9

patentirani dvojno zarezani

strešnik-zakrivač

s poševno obrezo in priveznim nastavkom, „zistem Marzola“.

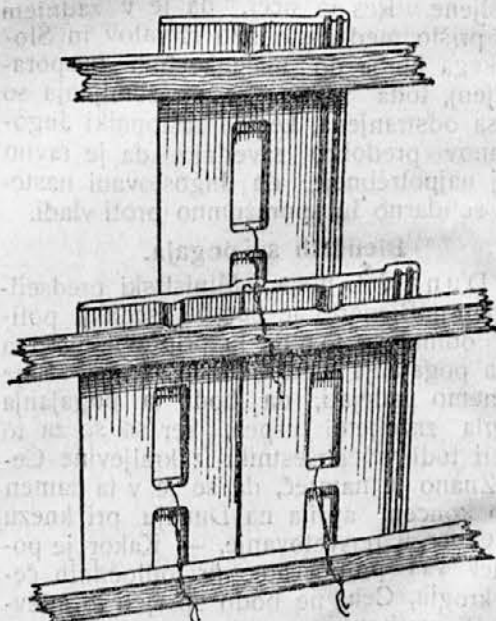
Brez odprtih navzgor!

Streha popolnoma varna pred nevihtami!

Najpreprostejše, najcenejše in najtrpežnejše kritje streh sedanjosti!

Na željo pošljemo takoj vzorce in popis.

Spretni zastopniki se iščejo.

Delniška glavica:
K 3,000.000.

301-46

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Stritarjeva ulica šte. 2.

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu in Sarajevu.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4½%.

Rezervni fond:
K 400.000.